

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU PRESIDENDI MÄÄRUS

19. juuli 2016*

Ajutiste meetmete kohaldamine — Riigiabi — Teatud rahvusvaheliste ettevõtete ülemäärase kasumi maksuvabastuskord — Maksualaste eelotsuste (tax rulings) alusel antud maksuvabastus — Otsus, millega tunnistatakse abikava siseturuga kokkusobimatuks ja kohustatakse nõudma abi tagasi — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine

Kohtuasjas T-131/16 R,

Belgia Kuningriik, esindajad: C. Pochet ja J.-C. Halleux, keda abistasid advokaadid M. Segura Catalán ja M. Clayton,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: P.-J. Loewenthal ja B. Stromsky,

kostja,

mille ese on ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue määrata komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsuse C(2015) 9887 final Belgia ülemäärase kasumi maksustamise korra kui riigiabi kohta – SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), artiklite 2, 3 ja 4 täitmise peatamise eesmärgil ajutised meetmed,

ÜLDKOHTU PRESIDENT

on teinud järgmise

määruse

Vaidluse taust, menetlus ja poolte nõuded

- 1 Käesolev vaidlus käsitleb komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsust C(2015) 9887 final Belgia ülemäärase kasumi maksustamise korra kui riigiabi kohta – SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) (edaspidi „vaidlustatud otsus“), mille ese on Belgia maksuõiguse erinormid, see tähendab rahvusvahelistesse kontsernidesse kuuluvate Belgia äriühingute teatud tulude maksuvabastuse kord. Selle korra oluline osa on ülemäärast kasumit puudutavate maksualaste eelotsuste süsteem (edaspidi „ülemäärase kasumi maksustamise süsteem“), mis võimaldab rahvusvahelistesse kontserni kuuluval Belgia äriühingul teha kohandusi oma maksubaasis.

* Kohtumenetluse keel: inglise.

- 2 Belgia Kuningriik väidab, et ülemäärase kasumi maksustamise süsteem põhineb reaalturuväärtuse põhimõttel, mida kohaldatakse laialdaselt rahvusvahelises maksustamises ja seda on tunnustatud Majandusliku Koostöö ja Arengu Organisatsiooni (OCDE) maksustamisalases näidislepingus. Selle põhimõtte eesmärk on tagada, et rahvusvaheliste kontserni piiriüleste tehingute väärtus kajastab nende tegelikku majanduslikku väärtust, see tähendab nende tingimuste väärtust, mida oleks nende suhtes kohaldatud kui need tehinguid ei oleks tehtud omavahel seotud osaliste poolt, mis võimaldab käsitleda iga samasse kontserni kuuluvat äriühingut eraldi maksustatava üksusena.
- 3 Belgia Kuningriik täpsustab, et Belgia pädev maksuasutus hindas kõnealust maksuvabastuse süsteemi kohaldades iga äriühingu olukorda eraldi ja tegi eelotsuse, millega määratakse kindlaks nimetatud korra kohaldamise tingimused. Sellises otsuses määratakse siirdehinna uuringu alusel kõigepealt kindlaks Belgia äriühingu ja sellega seotud äriühingute vaheliste tehingute reaalturuväärtuse põhine hind. Kui neid siirdehindu kohaldatakse tehingutele, siis säilitab rahvusvahelises kontsernis kesket rolli mängiv Belgia äriühing põhimõtteliselt oma tehingute jääkkasumi. Lisaks tõendatakse teise siirdehinna uuringu alusel võimalik „ülemäärane kasum“. Seejuures võetakse arvesse asjaolu, et üks osa jääkkasumist tuleneb lisaväärtusest, mille on tootnud Belgia üksuse tegevus ja teine osa jääkkasumist tuleneb kontserni mõjust, milleks on näiteks kontserni sünergia või mastaabisääst. Jääkkasumi hulgas vastab ülemäärane kasum kasumile, mida äriühing ei oleks saanud, kui ta oleks olnud eraldiseisev. Tegemist on Belgia üksuse kasumiga, mis ületab reaalturuväärtuse kasumi.
- 4 Belgia Kuningriik rõhutab, et üksnes ülemäärase kasumi, mida siirdehinna uuringu alusel ei või võtta arvesse Belgias maksustatava äriühingu Belgias tehtud tehingute puhul ja mis ei kuulu seega selle äriühingu reaalturuväärtuse kasumi hulka, võib kõnealuse maksuvabastuskorra alusel maksubaasist välja jätta. Belgia väitel kajastab järelejäänud kasum kasumit, mille on tootnud Belgia üksus ja tema kasumit maksustatakse Belgia ametivõimude poolt Belgia maksuõiguse sätetele vastavalt, samas kui kasum mis tuleneb rahvusvahelisse kontserni kuulumisest ei kuulu Belgia maksupädevuse alla.
- 5 Euroopa Komisjon leidis vaidlustatud otsuses, et ülemäärase kasumi maksustamise süsteemiga antakse selle adressaatidele riigiabi. Nimelt tehakse selles süsteemis erand Belgia maksuõiguse üldnormist, mille kohaselt residendist äriühinguid või äriühinguid, kes tegutsevad mõne Belgias püsivat tegevuskohta omava üksuse vahendusel, maksustatakse maksustatava kasumi kogusummalt, mille arvutamisel võetakse lähtekohaks nende tegelikult registreeritud kasum. Niisiis on üks osa rahvusvahelisesse kontsernidesse kuuluvate Belgia üksuste registreeritud kasumist vabastatud Belgia äriühingute tulumaksust, mis põhjustab faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevate äriühingute ebavõrdset kohtlemist, kui silmas pidada eespool nimetatud üldreegli eesmärki, milleks on kõigi Belgias maksukohustuslasteks olevate äriühingute kasumi maksustamine.
- 6 Lisaks märkis komisjon vaidlustatud otsuses, et olenemata asjaolust, et aluskorda võib pidada üldreegliks, mille kohaselt rahvusvahelisesse kontsernidesse kuuluvate Belgia üksuste nn „reaalturuväärtuse“ ülemäärast kasumit ei maksustata, kujutab ülemäärase kasumi maksustamise süsteem endast reaalturuväärtuse põhimõtte ekslikku kohaldamist ja seega nimetatud põhimõttest kõrvalekaldumist. Tegelikult seisneb see kõrvalekaldumise rahvusvahelisesse kontsernidesse kuuluvate Belgia üksuste puhul ühe osa reaalturuväärtuse kasumist vabastamises, mis põhjustab faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevate äriühingute ebavõrdset kohtlemist, kui silmas pidada Belgia äriühingute kasumi tavapärasest maksustamise korda.
- 7 Seetõttu märgitakse vaidlustatud otsuse artiklis 1, et ülemäärase kasumi maksustamise süsteem kujutab endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, mis on siseturuga kokkusobimatu ja mida Belgia Kuningriik andis õigusvastaselt, rikkudes ELTL artikli 108 lõiget 3. Selle artikli 2 lõigetes 1–4 kohustatakse Belgia Kuningriiki nõudma tagasi kokkusobimatu ja õigusvastaselt antud riigiabi ning täpsustatakse, et tagasinõutavatele summadele lisandub liitintress ja kõik summad, mida abisaajad veel ei ole tagastanud, tuleb sisse nõuda kontsernilt, kuhu abisaaja kuulub. Otsuse artiklis 3 on ette nähtud, et abi nõutakse sisse viivitamata ja tõhusalt ning et Belgia Kuningriik tagab vaidlustatud otsuse täitmise nelja kuu jooksul alates selle teatavakstegemise kuupäevast. Otsuse artikli 4 kohaselt esitab Belgia

Kuningriik esiteks kahe kuu jooksul alates selle teatavakstegemise kuupäevast komisjonile muu hulgas nimekirja abisaajatest ja igalt abisaajalt sissenõutava kogusumma (põhisumma ja intress) ja teiseks teavitab komisjoni vaidlustatud otsuse rakendamiseks võetud liikmesriigi meetmete elluviimisest kuni antud abi on täielikult tagasi makstud.

- 8 Komisjon märkis 11. jaanuari 2016. aasta pressiteates seoses vaidlustatud otsusega, et tagasinõutava abi kogusumma võib ulatuda ligikaudu 700 miljoni euroni ja abisaajateks, kellega Belgia ametivõimud peavad tegelema, on umbes 35 rahvusvahelist äriühingut.
- 9 Belgia Kuningriik esitas 22. märtsil 2016 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse, milles ta palub vaidlustatud otsus tühistada.
- 10 Üldkohtu kantseleisse 26. aprillil 2016 esitatud eraldiseisva dokumendiga esitas Belgia Kuningriik käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles ta palub Üldkohtu presidendil sisuliselt:
  - peatada vaidlustatud otsuse artiklite 2, 3 ja 4 kohaldamine kuni Üldkohus teeb hagi suhtes sisulise otsuse;
  - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 11 Ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kohta 17. mail 2016 Üldkohtu kantseleisse esitatud seisukohtades palub komisjon Üldkohtu presidendil:
  - jätta taotlus rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Õiguslik käsitlus

- 12 ETL artiklite 278 ja 279 ning ETL artikli 256 lõike 1 koostoimes tõlgendamisest tuleneb, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik võib juhul, kui tema hinnangul asjaolud seda nõuavad, määrata, et tuleb peatada selle akti kohaldamine, mille peale Üldkohtule on esitatud hagi, või määrata vajalikud ajutised meetmed. ETL artikliga 278 kehtestatakse siiski põhimõte, et hagi esitamine ei peata õigusakti toimet, kuna liidu institutsioonide võetud aktide suhtes kehtib õiguspärasuse eeldus. Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik võib seega ainult erandkorras määrata Üldkohtus vaidlustatud akti kohaldamise peatamise või kirjutada ette ajutisi meetmeid (vt kohtumäärus 11.9.2013, CSF vs. komisjon, T-337/13 R, ei avaldata, EU:T:2013:599, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 13 Peale selle näeb kodukorra artikli 156 lõige 3 ette, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluses tuleb nimetada hagi ese, kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, millega esmapilgul on taotletava ajutise meetme kohaldamine põhjendatud. Nii võib ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik määrata kohaldamise peatamise ja muude ajutiste meetmete kohaldamise, kui on tõendatud, et nende määramine on esmapilgul faktiliselt ja õiguslikult põhjendatud (*fumus boni iuris*), ning kui ajutiste meetmete kohaldamise küsimus on kiireloomuline selles mõttes, et tõsise ja korvamatu kahju vältimiseks selle poole huvidele, kes ajutiste meetmete kohaldamist taotleb, on vajalik, et ajutiste meetmete kohaldamine määratakse ja neid kohaldatakse enne põhimenetluses lahendatava hagi suhtes otsuse tegemist. Need tingimused on kumulatiivsed, nii et ajutiste meetmete kohaldamise taotlused tuleb jätta rahuldamata niipea, kui üks tingimustest on täitmata (vt kohtumäärus 11.11.2013, CSF vs. komisjon, T-337/13 R, ei avaldata, EU:T:2013:599, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 14 Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul on sellise koosmõju hindamise puhul ulatuslik kaalutusõigus ja ta võib konkreetsete asjaolude alusel vabalt otsustada, kuidas ja mis järjekorras nende erinevate tingimuste esinemist tuleb kontrollida, kuna mitte ükski õigusnorm ei sätesta, millises korras peab kohtunik otsustama ajutiste meetmete kohaldamise vajalikkuse üle. Vajaduse korral kaalub ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik ka asjassepuutuvaid huve (vt kohtumäärus 11.11.2013, CSF vs. komisjon, T-337/13 R, ei avaldata, EU:T:2013:599, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 15 Arvestades toimikus esitatud asjaolusid, leiab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik, et tema käsutuses on kõik vajalikud üksikasjad kõnesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse lahendamiseks, ilma et eelnevalt oleks vaja ära kuulata poolte suulisi selgitusi.
- 16 Käesoleva kohtuasja asjaoludel tuleb kõigepealt hinnata, kas täidetud on kiireloomulisuse tingimus.
- 17 Selles osas kaebab Belgia Kuningriik õigusliku ebakindluse pärast, mis tuleneb komisjoni uuest lähenemisviisist liikmesriigi maksupädevuse mõistele ja tema uuest mõistest „realturuväärtuse põhimõte“. Kõnealuse enneolematu ulatusega õigusliku ebakindluse tõttu on vägagi tõenäoline, et teatud ettevõtted otsustavad Belgiast lahkuda või sinna enam mitte investeerida, mis võib Belgia majandusele kaasa tuua korvamatut kahju.
- 18 Belgia Kuningriik kardab lisaks, et vaidlustatud otsuse rakendamine põhjustab talle korvamatut kahju, kuna Belgia maksuasutused peavad neilt äraühingutelt uuesti koguma kõik vajalikud andmed, neid uuesti hindama ja arvutama ümber maksud, mida iga äriühing peab ülemäärase kasumi maksustamise süsteemi puudumisel tasuma ja nõudma sisse abisummad koos intressiga. Need ametiasutused peavad lisaks võtma ühendust teiste liikmesriikide ja teatud kolmandate riikide samalaadsete asutustega, et kindlaks teha, kas osa ülemäärasest kasumist, mille maksustamine lükati Belgias edasi, maksustati või maksustatakse edaspidi kuskil mujal. See töö tekitab ülisuure halduskoormuse suhteliselt väikese riigi haldusele, mille käsutuses on vähe inimressurssi. Belgia Kuningriik väidab, et kui vaidlustatud otsus tühistatakse, siis tekib talle tõsine ja korvamatut kahju tulenevalt ülisuurest halduskoormusest, mida ta peab kandma kõigepealt tegemaks kindlaks ebaselge vaidlustatud otsuse alusel sissenõutav summa ja siis sissenõutud summade tagasi maksmiseks.
- 19 Belgia Kuningriik lisab, et kui ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks kvalifitseeritud summad tuleb tagasi nõuda, siis pöörduvad need äriühingud, kellelt see abi tuleb sisse nõuda, kohtusse. Liikmesriigi kohtud, nagu ka rahvusvahelised vahekohtud peavad siis lahendama suure hulga suuremahulisi ja keerukaid vaidlusi, mille on algatanud hüvitist ja kahjutasu nõudvad äriühingud.
- 20 Selles osas meenutab Belgia Kuningriik, et kohtupraktika kohaselt võib teatud juhtudel esineda asjaolusid, mis võimaldavad kohaldada kiireloomulisuse tingimuse leebemat käsitlust, kui on tuvastatud eriti arvestatav *fumus boni iuris*. Nii on ajutisi meetmeid kohaldav kohtunik juba võtnud arvesse väidetava kahju korvamatuse tõendamise ülemäärast raskust ning tunnustanud seda, et esmane õigus, see tähendab ELTL artiklid 278 ja 279, on kogu teisese õiguse suhtes esimuslik. Seega ei takista miski ajutisi meetmeid kohaldaval kohtunikul neid artikleid vahetult kohaldada ja peatada otsuse täitmine, kui tema hinnangul „asjaolud seda nõuavad“ või määrata „vajalikud“ ajutised meetmed, kui vaidlustatud meede on ilmselgelt õigusvastane, kui see näiteks isegi ei näi õiguspärane.
- 21 Komisjoni arvates ei ole kiireloomulisuse tingimus täidetud.
- 22 Selles osas tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale tuleb ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kiireloomulisust hinnata selle põhjal, kas ajutine meede on vajalik, et hoida esialgset õiguskaitset taotleval poolel ära olulise ja hüvitamatu kahju tekkimine. Sellel poolel tuleb kaalukalt tõendada, et ta ei saa oodata põhimenetluses tehtavat otsust sellist laadi kahju isiklikult

kandmata (kohtumäärused 19.9.2012, *Kreeka vs. komisjon*, T-52/12 R, EU:T:2012:447, punkt 36; 17.1.2013, *Sloveenia vs. komisjon*, T-507/12 R, ei avaldata, EU:T:2013:25, punkt 14, ja 27.2.2015, *Hispaania vs. komisjon*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, punkt 24).

- 23 Selleks vajalike tõendite kohta tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab pool, kes taotleb ajutiste meetmete määramist, esitama ajutisi meetmeid kohaldavale kohtunikule konkreetsed ja täpsed tõendid, mida kinnitavad detailsed dokumendid, mis tõendavad viidatud olukorda ja võimaldavad hinnata tagajärgi, mis taotletud meetmete kohaldamata jätmisega tõenäoliselt kaasnevad. See pool peab ka esitama tõenditega kinnitatud teabe, mis loob tema olukorrast, millele ta ajutiste meetmete määramise õigustamiseks tugineb, tõetruu ülevaate (vt selle kohta kohtumäärus 17.1.2013, *Sloveenia vs. komisjon*, T-507/12 R, ei avaldata, EU:T:2013:25, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 24 Kuna käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse on esitanud Belgia Kuningriik, tuleb meenutada, et liikmesriigid vastutavad siseriiklikus plaanis üldisteks huvideks peetavate huvide eest. Seega võivad nad neid kaitsta ajutiste meetmete kohaldamise menetluses ja taotleda ajutiste meetmete kohaldamist, väites, et vaidlustatud meede võib oluliselt kahjustada riigi ülesannete täitmist ja avalikku korda. Peale selle võivad liikmesriigid osutada kahjule mõnes oma majandusharus, eriti kui vaidlustatud meede võib avaldada negatiivset mõju tööhõivele ja elukallidusele. Seevastu ei ole piisav, kui nad viitavad kahjule, mida kannab piiratud arv ettevõtjaid, kui nad eraldi võetuna ei moodusta riigi majandusharu tervikuna (vt selle kohta kohtumäärus 27.2.2015, *Hispaania vs. komisjon*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 25 Käesoleval juhul tuleb seoses Belgia Kuningriigi väitega, mille kohaselt on võimalik, et vaidlustatud otsuse rakendamise korral viivad mõned ülemäärase kasumi maksustamise süsteemist kasu saavad ettevõtjad oma tegevuse Belgiast välja, märkida, et Belgia Kuningriik ei ole väitnud ega ka eelnevalt tõendanud, et need ettevõtjad, kelle arvugi ta ei ole esitanud, esindaksid mingit kindlat Belgia majandusharu ja, et mõju, mida vaidlustatud otsus võib neile avaldada, võib kaasa tuua negatiivse tagajärje tööhõivele ja elukallidusele mõnes majandusharus või Belgia konkreetses piirkonnas (vt selle kohta analoogia alusel kohtumäärus 27.2.2015, *Hispaania vs. komisjon*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, punkt 31).
- 26 Niisiis ei ole Belgia Kuningriik suutnud kiireloomulisuse õigustamiseks luua oma olukorrast sellist tõetruud ülevaadet, mida nõuab kohtupraktika. Neil asjaoludel ei saa ajutisi meetmeid kohaldav kohtunik nõustuda viidatud kiireloomulisusega piirdudes üksnes Belgia Kuningriigi lihtsa tõendamata kinnitusega, mis puudutab teatud ettevõtjate oletatavat käitumist. Võttes arvesse seda, et ajutisi meetmeid kohaldatakse ainult erandkorras (vt eespool punkt 12), saab neid meetmeid kohaldada ainult siis, kui see kinnitus sisaldab põhjendusi, mis annavad olukorrast tõetruu ja tervikliku ülevaate ja kui need põhinevad tõenditel (vt selle kohta kohtumäärus 17.1.2013, *Sloveenia vs. komisjon*, T-507/12 R, ei avaldata, EU:T:2013:25, punktid 18 ja 19 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Sama käib Belgia Kuningriigi kinnituse kohta, et tema kui „suhteliselt väikese riigi, mille käsutuses on vähe inimressursi“, maksuasutustele pannakse ülemäärane halduskoormus, kui nad peavad kindlaks tegema tagasinõutava abi summa ja juhul, kui hiljem vaidlustatud otsus tühistatakse, tagastama sissenõutavad summad. Tegelikult on Belgia Kuningriik piirdunud mitme täiesti abstraktse väidetava haldusliku raskuse loetlemisega, ilma et ta oleks selgitanud tema maksuhalduse käsutuses oleva inimressursi struktuuri ja täpsustanud milline on talle langev väidetavalt ülemäärane koormus ega vaidlustanud konkreetseid maksualaseid argumente vaidlustatud otsuse põhjendustes 205–211, mis käsitlevad just nimelt ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks kvalifitseeritud summade sissenõudmise viisi.
- 28 Belgia Kuningriik ei ole vaidlustanud ka komisjoni seisukohta, mis on esitatud vaidlustatud otsuse põhjenduses 202, mille kohaselt on tagasinõutavate summade kindlaksmääramine lihtne: ülemäärane kasumi maksuvabastus vastab protsendile kasumist enne kontserni kuuluva Belgia üksuse tegelikult

registreeritud kasumi maksustamist ja asjaomase meetmega antud valikulise eelise kaotamiseks tuleb hüvitada tegelikult registreeritud kasumilt tasumisele kuuluva maksu ja vaidlustatud korra tõttu tegelikult makstud maksu erinevus, millele lisandub abi määramise kuupäevast alates arvutatud intress.

- 29 Samuti ei ole Belgia Kuningriik täpsustanud nende ettevõtete arvu, keda võimalik sissenõudmine puudutab, mistõttu ajutisi meetmeid kohaldav kohtunik saab üksnes lähtuda vaidlustatud otsuse lisas esitatud arvust, milleks on 50 ettevõtjat, või komisjoni poolt 11. jaanuari 2016. aasta pressiteates avaldatud arvust, milleks on – ligikaudu 35 ettevõtjat. Sellise hulga toimikute menetlemine pädevate asutuste poolt ei tohiks küll kuidagi kahjustada Belgia maksuhalduse nõuetekohast toimimist (vt analoogia alusel kohtumäärus 27.2.2015, Hispaania vs. komisjon, T-826/14 R, EU:T:2015:126, punktid 48 ja 49), isegi kui oletada, et see haldusasutus peab tõepoolest läbi viima uuesti hindamise, arvutamise ja teiste haldusasutustega ühenduse võtmise kõik etapid, mida Belgia Kuningriik on nimetanud (vt eespool punkt 18 eespool).
- 30 Samuti tuleb märkida, et kui Belgia Kuningriik kardab, et äriühingud, kellelt abi tuleb tagasi nõuda, pöörduvad kohtusse, kes peab siis lahendama suure hulga suuremahulisi ja keerukaid vaidlusi, siis selles osas piisab sedastamisest, et Belgia ei ole suutnud tõendada, et Belgia kohtud võidakse üle koormata maksuameti väljastatud võimalike sissenõudekorralduste vastu esitatud kaebustega sellises ulatuses, et Belgia õigussüsteemi töö võib saada oluliselt kahjustada. Eelkõige tuleb rõhutada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole täpsustanud võimalikust sissenõudmisest puudutatud ettevõtjate arvu, siis peab ajutisi meetmeid kohaldav kohtunik lähtuma eeldusest, et Belgia kohtud peavad tegelema kõige enam 50 kaebusega (vt eespool punkt 29). Sellise hulga kaebuste menetlemine ei saa küll kuidagi kahjustada Belgia maksuhalduse nõuetekohast toimimist (vt selle kohta kohtumäärus 27.2.2015, Hispaania vs. komisjon, T-826/14 R, EU:T:2015:126, punktid 48 ja 49).
- 31 Osas milles Belgia Kuningriik viitab 19. septembri 2012. aasta kohtumäärusele Kreeka vs. komisjon (T-52/12 R, EU:T:2012:447) selleks, et põhjendada oma argumente tema maksuhalduse ja kohtusüsteemi tegevuse võimaliku kahjustamisega seoses, tuleb meenutada, et selle kohtumääruse aluseks olnud kiireloomulisuse tunnustamine põhines täiesti erilistele asjaoludele, mis esinesid 2012. aastal Kreekas (edaspidi „Kreeka kohtuasi“).
- 32 Nimelt võttis Üldkohtu president Kreeka kohtuasjas arvesse seoses riskiga, et Kreeka Vabariigis võib sattuda ohtu riigi ülesannete täitmine, muu hulgas asjaolu, et nende abikavast abisaajate, see tähendab Kreeka põllumajandusettevõtjate, hulk, kellelt Kreeka ametiasutused oleksid pidanud abi tagasi nõudma, ulatus sadadesse tuhandetesse ja need põllumajandusettevõtjad koos peredega esindasid olulist osa kogu Kreeka rahvastikust. Üldkohtu presidendi sõnul oleks selline massiline sissenõudmine toonud kaasa laastavad tagajärjed liikmesriigi maksuasutustele, kellele oli tehtud ülesandeks tegeleda peamise prioriteediga, see tähendab maksupettuste vastase võitlusega ja uurida „suuremahulisi maksupettusi“, et koguda kuni 20 miljardit eurot, mis on ligikaudu 50 korda enam kui põllumajandussektoris tagasinõutav abi, mille puhul oli pealegi ülimalt tõenäoline, et võrdlemisi suur osa – sajad tuhanded abisaajad – keelduvad nõutud summade tagasimaksmisest, mis tähendab, et suurel osal juhtudest peavad sekkuma maksuameti töötajad, kelle arv ei ole siiski suurenenud, et läbi viia sundtäitmise menetlus (vt selle kohta kohtumäärus 19.9.2012, Kreeka vs. komisjon, T-52/12 R, EU:T:2012:447, punktid 44–47).
- 33 Lisaks esines Kreeka kohtuasjas oht, et häiritakse avalikku korda. Seda arvestades võttis Üldkohtu president arvesse asjaolu, et Kreeka sotsiaalset kliimat mõjutas usalduse kaotus avalikku võimu vastu, üldine rahulolematuse ja ebaõigluse tunne ning ta rõhutas, et pidevalt suureneb vägivaldsete meelevalduste hulk Kreeka avaliku võimu võetud karmide kokkuhoiumeetmete vastu, mistõttu vaidlusaluste summade tagasinõudmine kogu põllumajandussektorilt võib ajendada meelevaldusi, mis võivad tipneda vägivaldaga, ja dramaatiliste korrariikumistega, mille tõttu võib tekkida tõsine ja korvamatu kahju, millele Kreeka Vabariik võib õiguspäraselt tugineda (vt selle kohta kohtumäärus 19.9.2012, Kreeka vs. komisjon, T-52/12 R, EU:T:2012:447, punktid 48 ja 49).

- 34 Mõistagi on selge, et Belgia Kuningriik ei saa kiireloomulisuse tõendamiseks mingil moel tugineda asjaoludele, mis on analoogsed Kreeka kohtuasjas esinenutega.
- 35 Lõpuks olgu märgitud, et osas milles Belgia Kuningriik väidab, et tuleb leevendada kiireloomulisuse tingimust, kuna on tuvastatud eriti arvestatav *fumus boni iuris*, on asjaomane ajutiste meetmete kohaldamise taotlus kaugel sellest et viidata sedalaadi *fumus boni iuris*'ele, kuna selles viidatakse kohtupraktikale, mille kohaselt on *fumus boni iuris*'e tingimus täidetud siis, kui vähemalt üks põhihagi toetavatest väidetest on esmapilgul kaalukas ega ole igatahes selgelt põhjendamata, osutades niisuguse tundliku juriidilise küsimuse olemasolule, mis ei ole kohe lahendatav ja väärrib seega süvendatud käsitlemist, mis on seega põhimenetluse ese. Lisaks olgu märgitud, et Belgia Kuningriik on ajutiste meetmete kohaldamise taotluses märkinud pärast põhikohtuasjas esitatud viie väite loetlemist, et sel viisil esitatud õigusküsimused ei ole kohe lahendatavad ja väärivad seega süvendatud käsitlemist, mis kuulub põhimenetlusesse, ning palub Üldkohtu presidendil „mitte pidada hagi ilmselgelt põhjendamatuks, kuna hagi esemeks olevad küsimused on piisavalt asjakohased ja tõsised, et anda alust *fumus boni iuris*'eks“.
- 36 Sellest järeldub, et isegi Belgia Kuningriigi enda argumendi kohaselt ei näi käesoleval juhul olevat tõendatud leevendamise väidetav eeldus, see tähendab eriti arvestatava *fumus boni iuris* olemasolu.
- 37 Igal juhul olgu meenutatud, et kiireloomulisuse esinemise hindamisele kohaldatavate tingimuste leevendamisega on nõustatud üksnes kolmes kohtuvaidluses, milles ilmnes, et süsteemsetel põhjustel on liiga raske või isegi võimatu täita tingimusi, mis on ette nähtud kodukorras ja nagu neid tavaliselt kohtupraktikas tõlgendatakse.
- 38 Selles osas tuleb kõigepealt nimetada piiravate meetmetega seotud vaidlusi. Seejuures tuleb märkida, et iga kohaldamise peatamise taotlus lükatakse põhimõtteliselt tagasi, kui kohaldamise peatamine võib takistada nende meetmete „täielikku õigusmõju“ juhul, kui jäetakse rahuldamata põhimenetluses esitatud hagi, milles taotletakse nende tühistamist. Nimelt võimaldaks selline kohaldamise peatamine näiteks üksusel, kelle suhtes selliseid meetmeid kohaldatakse, enne sisulise otsuse tegemist viivitamatult kätte saada kõik rahalised vahendid, mis on hoiul pankades, kes on kohustatud tagama nende külmutamise, ja tühjendada oma pangakontod. Seega oleks tal võimalik kõrvale hiilida tema suhtes võetud piiravate meetmete eesmärgist, samas kui ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustavalt kohtunikult taotletud ajutised meetmed ei tohiks ennetavalt neutraliseerida hiljem põhimenetluses tehtava otsuse tagajärgi (vt kohtumäärused 14.6.2012, *Qualitest FZE vs. nõukogu*, C-644/11 P(R), ei avaldata, EU:C:2012:354, punktid 73–77 ja seal viidatud kohtupraktika, ja 11.3.2013, *Iranian Offshore Engineering & Construction vs. nõukogu*, T-110/12 R, EU:T:2013:118, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 39 Pealegi tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et isiku või üksuse huvi oma rahaliste vahendite ajutiseks vabastamiseks puudutab võimalust saada sellist kasu, mida ta ei saaks isegi tühistava kohtuotsusega. Tegelikult kaasneks sellise kohtuotsusega selle isiku või üksuse soovitud praktiline tagajärg – tema rahaliste vahendite vabastamine – nimetatud kohtuotsuse kuulutamisest hilisemal kuupäeval, samas kui sellel kuupäeval ei ole esimeses astmes ajutiste meetmete üle otsustaval kohtunikul enam mingit *ratione temporis* pädevust, ning vahendite külmutamine võib igal juhul jääda kehtima tänu uuele piiravale meetmele, mis Euroopa Kohtu põhikirja artikli 60 teises lõigus ette nähtud tähtajal asendab tühistatud meetmed. Seega ei saa ka ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik kaitsta isiku või asjaomase üksuse huvi saavutada ajutiste meetmete kohaldamise kaudu oma rahaliste vahendite ajutine vabastamine (vt selle kohta kohtumäärus 16.7.2015, *National Iranian Tanker Company vs. nõukogu*, T-207/15 R, EU:T:2015:535, punktid 55–58 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 40 Seetõttu on ajutisi meetmeid kohaldav kohtunik piiravaid meetmeid käsitlevate vaidluste erilise staatuse tõttu otsustanud ainult väga erandlikel juhtudel, et kiireloomulisust õigustavaks olukorraks võib pidada tungivat vajadust sekkuda võimalikult kiiresti olukordades, kus näib esmapilgul olevat tegemist olulise

ja eriti raske õigusrikkumisega või kohaldada vahetult ELTL artiklit 278, mis on esmase õiguse säte ja seega esimelik kodukorra ees (vt selle kohta kohtumäärus 24.2.2014, HTTS ja *Bateni vs. nõukogu*, T-45/14 R, ei avaldata, EU:T:2014:85, punktid 50 ja 51).

- 41 Teiseks tuleb nimetada riigihankealaseid vaidlusi. Kuna senini kohaldatud kohtupraktika süsteemse mõju tõttu on edutul pakkujal muutunud praktiliselt võimatuks tõendada, et tema pakkumuse tagasilükkamine võib talle põhjustada korvamatut kahju, siis on ajutisi meetmeid kohaldav kohtunikud asunud seisukohale, et selline tagajärg ei ole kooskõlas nõuetega, mis on vajalikud õiguste esialgseks kohtulikuks tõhusaks kaitseks, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47. Seetõttu on nüüd tunnustatud seda, et kui edutu pakkuja suudab tõendada, et esineb eriti arvestatav *fumus boni iuris*, siis ei saa temalt nõuda, et ta tõendaks, et talle võib tekkida korvamatut kahju, tingimusel et ta on esitanud tähtjal oma taotluse kohaldada ajutiste meetmeid (vt selle kohta kohtumäärus 23.4.2015, komisjon *vs.* Vanbreda Risk & Benefits, C-35/15 P(R), EU:C:2015:275, punktid 30 ja 57).
- 42 Teiseks tuleb nimetada dokumentidega tutvumist puudutavaid vaidlusi. Mis puudutab väidetavalt konfidentsiaalsete dokumentide kaitset, siis selles osas on ajutisi meetmeid kohaldav kohtunik välja toonud, et isegi kui väidetava kahju korvamatust ei ole suudetud tõendada, takistab kohtuniku pädevuste puhtalt täiendav ja seega piiratud laad ja ka ajutiste meetmete kohaldamise menetluse olemuselt täiendav ja ajutine laad võrreldes põhimenetlusega nendes dokumentides esinevate teatud üksikute andmete avaldamist, kui ei ole võimalik välistada, et põhimenetluses eelistab kohtunik omakorda kaaluda, kas kõnealustel dokumentidel on juba nende olemuse tõttu üldine konfidentsiaalsuse eeldus, ja selle eelduse esinemise tõttu jäävad need dokumendid nende sisu osalise avalikustamise kohustuse alt välja. Kui ajutisi meetmeid kohaldav kohtunik lähtub oma puhtalt täiendavatest volitustest, siis saab põhimõtteliselt anda dokumentidele üksnes osalise juurdepääsu, mis ei võta põhimenetluses tehtavalt otsuselt kasulikku mõju. Kuna kaalutlused ajutiste meetmete kohaldamise menetluse laadi kohta on selle menetluse kui sellise lõpptulemuse jaoks määravad, ei või need piirduda ainult *fumus boni iuris*'e valdkondade ja huvide kaalumise, vaid peavad ka võimaldama ajutisi meetmeid kohaldaval kohtunikul vajaduse korral kohaldada vahetult ELTL artikleid 278 ja 279, mis on esmase õiguse sätted ning mille alusel on võimalik määrata kohaldamise peatamine, kui tema arvates „asjaolud seda nõuavad“, ning ette kirjutada „vajalikke“ ajutisi meetmeid (vt selle kohta kohtumäärused 25.7.2014, *Deza vs. ECHA*, T-189/14 R, ei avaldata, EU:T:2014:686, punktid 99–101, 104 ja 105, ning 1.9.2015, *Pari Pharma vs. EMA*, T-235/15 R, EU:T:2015:587, punktid 104–106, 109 ja 110).
- 43 Kuna käsitletavat juhtumit ei saa aga seostada eespool punktides 38–42 nimetatud kolme kohtuvaidlusega, siis tuleb kohaldada selliseid *fumus boni iuris*'e ja kiireloomulisusega seotud tingimusi, nagu neid tavaliselt kohtupraktikas tõlgendatakse (vt eespool punkt 13) ja seega oleks Belgia Kuningriik pidanud tõendama olulise ja hüvitamatu kahju peatse tekkimise ohtu, kuna *fumus boni iuris*, kui mõjuv see ka ei oleks, ei saa korvata kiireloomulisuse puudumist (vt selle kohta kohtumäärus 27.2.2015, *Hispaania vs komisjon*, T-826/14 R, EU:T:2015:126, punkt 23).
- 44 Eeltoodut arvestades jääb ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul üle vaid tõdeda, et Belgia Kuningriik ei ole suutnud tõendada, et kui vaidlustatud otsuse täitmist ei peatata, siis tekiks tal kohe oluline ja hüvitamatu kahju. Seega ei ole kiireloomulisuse tingimus täidetud.
- 45 Selline lahendus on kooskõlas erinevate huvide kaalumise, mille käigus ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik peab välja selgitama, kas Belgia Kuningriigi huvi saavutada ajutiste meetmete kohaldamine kaalub üles huvi, mis seisneb vaidlustatud otsuse viivitamata kohaldamises (vt selle kohta kohtumäärus 26.6.2003, *Belgia ja Forum 187 vs. komisjon*, C-182/03 R ja C-217/03 R, EU:C:2003:385, punkt 142).
- 46 Selles osas tuleb meenutada, et ELTL artikli 108 lõike 2 esimene lõik näeb ette, et kui komisjon leiab, et riigiabi ei sobi siseturuga kokku, siis otsustab komisjon, et asjassepuutuv riik peab säärase abi lõpetama või muutma seda komisjoni määratud tähtaja jooksul. Sellest järeldub, et üldine huvi, mida

komisjon esindab kui ta täidab talle ELTL artikli 108 lõikega 2 antud ülesandeid, tagamaks et siseturu toimimist ei kahjustaks konkurentsi takistav riigiabi, on eriti oluline. Nimelt on asjaomase liikmesriigi kohustus lõpetada siseturuga kokkusobimatu abi andmine kehtestatud selleks, et taastada varasem olukord (vt kohtumäärus 20.8.2014, Gmina Kosakowo vs. komisjon, T-217/14 R, ei avaldata, EU:T:2014:734, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 47 Seetõttu on otsustatud seoses ühe taotlusega, milles paluti peatada siseturuga kokkusobimatuks tunnistatud ebaseadusliku abi sissenõudmise kohustuse kohaldamine, et liidu huvi peab olema tavaliselt eespool abisaaja huvist, see tähendab tuleb vältida seda, et hüvitamiskohutus täidetakse enne põhimenetluses kohtuotsuse kulutamist. Seega ainult erandkorras ja juhul kui kiireloomulisuse tingimus on täidetud, võivad sellise abi saajad saavutada ajutiste meetmete määramise (vt kohtumäärus 20.8.2014, Gmina Kosakowo vs. komisjon, T-217/14 R, ei avaldata, EU:T:2014:734, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 48 Samas on juba sedastatud, et Belgia Kuningriik ei vasta käesoleval juhul kiireloomulisuse tingimusele, mis tähendab, et tema huvid ei kaalu üles liidu huve.
- 49 Mis puudutab võimalikke erandlikke asjaolusid, siis selles osas olgu märgitud, et Belgia Kuningriik on piirdunud sisuliselt väitega, et esineb *fumus boni iuris* ja viidanud asjaolule, et komisjon ei ole juba pikka aega kontrollinud ülemäärase kasumi maksustamise süsteemi.
- 50 Kõigest eelnevast tuleneb, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus tuleb tagasi lükata ilma et oleks vaja hinnata *fumus boni iuris*'e tingimust (kohtumäärus 25.10.2012, Hassan vs. nõukogu, C-168/12 P(R), ei avaldata, EU:C:2012:674, punkt 31).

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHTU PRESIDENT

otsustab:

- 1. Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus tuleb tagasi lükata.**
- 2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Luxembourg, 19. juuli 2016

Kohtusekretär
E. Coulon

President
M. Jaeger